

կը մօտենանք, կը հաղորդակցինք եւ կը համաձուլուինք մեր բոլոր զգայարաններով Յիսուսի աստուածային էութեան հետ, ոչ միայն երկրի վրայ ապահոված կ'ըլլանք խաղաղաւէտ երջանկութիւնը, այլեւ՝ երկինքի մէջ՝ մշտնջենական կեանքին երանութիւնը:

Քրիստոս՝ իր սիրոյ յեղափոխութեամբ մատուցած անբաւ բարիքներով՝ լիովին գոհացուց մեր հոգեւոր

պահանջները, եւ ծաղկեցուց մեր յոյսերը անմահութեան նառագայթներով՝ անցնող Բնական դարերու ընթացքին: Ան՝ առանց բանակային ոյժերու՝ իր երկոտասան աշակերտներուն զօրակցութեամբ ստեղծեց քրիստոնեայ աշխարհ մը երկրի վրայ, եւ հոգեւոր յաւերժալոյս աշխարհ մը՝ երկինքի մէջ: Բիւր փառք իր աստուածութեան:

ՎԱՐԴԱՆ Ա. ՔԶՆՅ. ՏԻԼԿԵՐԵԱՆ

ՄԱՆԱՆԵԽԻ ՀԱՏԻԿԸ

«Աստուծոյ Արքայութիւնը կը նմանի հունտին որ երբ սերմանուի երկրի վրայ գտնուող հունտերուն փոքրագոյնն է (Մարկոս Դ 30-32)

Մանանխը փոքր է բանջարեղէններէն, սակայն մեծ ոստեր կ'արձակէ որոնց շուֆին տակ երկնքի թռչունները կրնան իրենց բոյները դնել: Այս օրինակով Յիսուս անգամ մը եւս կը հաստատէ թէ բարի գործ մը որքան ալ փոքր ըլլայ, կարելիութիւնը ունի մեծնալու: Ինք, օրինակի համար տասներկու աշակերտներ հաւաքեց իր շուրջը եւ սորվեցուց անոնց ինչ որ պէտք է գիտնային որպէս զի ապագային երթային աշխարհի այլ եւ այլ երկիրները եւ ֆարոգէին Իր բերած փրկութեան ֆարոգը: Միայն տասներկու հոգի:

Այսօր քիչ երկիրներ կան որ Յիսուսի անունը չեն լսած: Այդ փոքրիկ հունտը տարածուեցաւ ամէն կողմ եւ ան մեր օրերուն զօրաւոր հաւաքականութիւն մը կը ներկայացնէ Իր լսելի ձայնով եւ մարդկութեան վրայ Իր բարոյական եւ հոգեւոր ազդեցութեամբ: Անշուշտ ասոր գաղտնիքը կը կայանայ ոչ թէ հունտի փոքրութեան կամ մեծութեան մէջ, այլ այն ոյժին, այն կեանքին որ պահ դրուած է անոր խորքին:

Սուրբ Դիրքը կ'ըսէ. նետէ հացդ ջուրի վրայ եւ ժամանակ մը ետք շատ աւելին պիտի ստանաս: Ըրէ մէկ փոքր բարիք եւ պիտի տեսնես որքան յաջողութիւն պիտի գտնես կեանքիդ մէջ: Միւս կողմէ, սակայն, մի փոքր չարիք կրնայ քեզ անդունդ առաջնորդել եւ մտային եւ հոգեւոր ցաւերով լեցնել օրերդ: Հայերս խօսք մը ունինք - տուն քանդողին տունը կը քանդուի: Ամէն մարդ հարուստ չէ եւ ուրեմն առատօրէն չի կրնար նուէրներ բաշխել ամէն տեղ: Քիչ ունեցողը իր քիչէն բաժին կը հանէ եւ շատ ունեցողը՝ իր շատէն:

Աւետարանի այրի կնոջ առակը այնքան յատկանշական է: Վստահ եմ որ ծանօթ ենք անոր բոլորս ալ: Ուրեմն՝ մեր քրիստոնէական հաւատքը իր սկզբնական շրջանին մեծ եւ անտանելի հալածանքներու ենթարկուեցաւ, բայց որովհետեւ աստուածային նկարագիր եւ սկիզբ ունէր, ոչ մէկ աշխարհիկ ոյժ կրցաւ զայն արմատախիլ ընել մարդոց կեանքներէն, հակառակ անոր որ առաջին քրիստոնեաները կեանքի ահաւոր վնասներ

կրեցին, բայց չի յուսահատեցան:

Քրիստոնէութիւնը կը շեշտէ մեր անհատականութիւնը եւ իւրայատուկ շնորհները: Եթէ ամէն մի անհատ դէպի բարին եւ վսեմը գործածէ իր ունեցածը՝ հաւատացէ՛ք որ իրական խաղաղութիւն կը տիրէ աշխարհի վրայ, մեր չորս դին կը գեղեցկանայ, մարդիկ իրարու հետ եղբայրաբար կը վարուին հալածելու տեղ, բարոյականութիւնը եւ պարկեշտ վերաբերմունքը ամէնօրեայ իրողութիւններ կը դառնան:

Մանանեխի փոքր հունտը իր արմատները հողին խորքին կը մխրճէ որպէս զի կարենայ կանգուն պահել իր աճող եւ տարածուող ճիւղերը: Յիսուս ալ իր մահէն ետք՝ կ'ըսէ եկեղեցւոյ Հաւատամքը, գնաց խորը դժոխքին փրկելու համար դատապարտուածները: Ան խոնարհեցաւ նախ եւ առաջ, իր երկնային փառքէն պարպուեցաւ եւ եկաւ աշխարհ մարդոց փրկութեան համար: Ըրաւ ամէն ինչ աշխարհի վրայ ապրած իր սահմանաւոր տարիներու ընթացքին, միայն մէկ բան ի մտի ունենալով, ուղղել սայթաքած եւ մեղաւոր մարդու ֆալած ճամբան:

Խոնարհեցաւ, ծառայի կերպարանք առաւ, իր գործով սորուեցնելու համար թէ զէնքով չէ կարելի յաղթանակ ապահովել, այլ սիրով եւ գործակցութեամբ:

Երեւակայեցէ՛ք մի վայրկեան, եթէ Երուսաղէմ մուտքի օրին, փոքր էշի վրայ նստած քաղաքը մտնելու փոխարէն, ժողովրդական յեղափոխութիւն սկսած ըլլար, արդեօք այսօր իր քաղաքութիւնը այսօր ծաւալում պիտի գտնէ՞ր: Յիսուսի թագաւորութիւնը չէ հիմնուած պայքարի եւ անհամաձայնութեան վրայ, այլ հիմնուած է այն ճշմարտութեան վրայ որ ուշ կամ կանուխ արդարութիւնը կը յաղթանակէ:

Այն մարդիկը որ իրենք գիրենք մեծ եւ կարեւոր կը յայտարարեն, վստահօրէն մոռցած են յստակ իրողութիւն մը, թէ ոչ մէկ անհատ յաւիտենական կեանք ունի աշխարհի վրայ: Յիշենք առակը այն հարուստին որ մեծ ամբարանոցներ կը կառուցանէ եւ հպարտօրէն կը հիանայ իր իմաստութեան եւ ձեռք բերած առատ բերքերուն համար բայց չանդրադառնար որ այդ նոյն գիշերը իր հոգին պիտի աւանդէ, բոլոր շահածները որո՞ւ ժառանգ պիտի ձգէ:

Մանանեխի հունտը ցանուած է մեզմէ իւրաքանչիւրի հոգիներուն մէջ, խնամենք զայն սիրով, նուիրումով, անկեղծութեամբ եւ զոհողութեամբ, որպէս զի վկաները ըլլանք մեր յարուցեալ Փրկչի գորութեան եւ յաղթանակին, այսօր, վաղը եւ սերունդէ սերունդ: Ամէն:

ՇԱՀԷ Ա. ՔՀՆՅ. ԱԼԹՈՒՆԵԱՆ